

УДК 342.951:351(477)

В. І. КОЗИЦЬКИЙ,

начальник Головного управління

МВС України в Харківській області

ПОНЯТТЯ ТА МІСЦЕ РЕГІОНАЛЬНИХ УПРАВЛІНЬ МВС УКРАЇНИ В ОБЛАСТЯХ У СУЧАСНІЙ ОРГАНІЗАЦІЙНІЙ СТРУКТУРІ ОРГАНІВ ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ

Розглянуто сучасну організаційну структуру органів внутрішніх справ України, визначено поняття та місце в ній регіональних управлінь МВС України в областях, окреслено компетенцію та повноваження зазначених управлінь.

У ст. 1 Закону України «Про державний захист працівників суду та правоохоронних органів» зазначено, що до правоохоронних органів належать органи прокуратури, внутрішніх справ, Служби безпеки, митні органи, органи охорони державного кордону, органи державної податкової служби, органи і установи виконання покарань, державної контрольно-ревізійної служби, інші органи, які здійснюють правозастосовні та правоохоронні органи.

Зазначені правоохоронні органи підтримують тісний зв'язок між собою, оскільки на судові та правоохоронні органи покладається забезпечення законності та правопорядку у сфері охорони громадського порядку, розкриття та розслідування злочинів.

Вивчення структури і системи органів внутрішніх справ наукою управління свідчить про зміни, які відбувалися у зв'язках об'єктів.

Зазначену проблему вивчали такі науковці, як Г. В. Атаманчук, О. М. Бандурка, В. В. Ковальська, А. Т. Комзюк, А. Ф. Майдигов, В. А. Озолін, В. Ф. Сухарев тощо.

Новий імпульс до вивчення системи та структури органів внутрішніх справ надано в умовах незалежної держави. Було затверджено Положення про Міністерство внутрішніх справ [1]. У липні 1993 р. наказом МВС України «Про заходи щодо поліпшення управлінської діяльності МВС України» № 389 затверджено низку інструкцій з метою упорядкування та подальшої регламентації апарату Міністерства [2], у червні 1995 р. Розпорядженням МВС України № 110 створена комісія Міністерства з розробки структури й типових штатів органів та підрозділів внутрішніх справ [3].

Органи внутрішніх справ – це правозахисні органи державної виконавчої влади, які беруть участь у здійсненні внутрішніх та зовнішніх функцій держави, спрямованих на забезпечення законності та правопорядку, захист від про-

типравних посягань життя, здоров'я, прав та свобод громадян, власності, природного середовища, інтересів суспільства та держави.

Органи внутрішніх справ здійснюють свою діяльність одночасно на трьох рівнях: центральному, регіональному та місцевому

Відповідно до Конституції України органи внутрішніх справ належать до системи органів виконавчої влади. Указом Президента України «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади» від 9 грудня 2010 р. Міністерство внутрішніх справ України та його регіональні підрозділи віднесено до цієї системи органів [4].

Адміністративна діяльність регіональних управлінь МВС України в областях є управлінською діяльністю, яка урегульована адміністративним правом щодо виконання законів, правових актів органів виконавчої влади.

Зазначені підрозділи здійснюють діяльність за такими головними напрямками: а) забезпечення особистої безпеки громадян, захист їх прав і свобод, законних інтересів, участь у наданні їм соціальної та правової допомоги; б) охорона громадської безпеки та громадського порядку; в) боротьба зі злочинністю; г) захист власності та охорона об'єктів від незаконних посягань і пожежі; д) сприяння державним органам та іншим суб'єктам суспільних відносин у виконанні ними обов'язків, передбачених законом.

Місце регіональних управлінь МВС України в областях у системі органів виконавчої влади визначає закріплена за ними компетенція, характер державно-владних повноважень, їх правове становище як суб'єкта адміністративно-правових відносин. Від результатів їх роботи залежить фактично ефективність функціонування всієї системи загалом, а отже, і правопорядок у країні [5, с. 56].

Таким чином, регіональні управління МВС України в областях є, по суті, виконавчими

органами, або органами державного управління. Оскільки ж головне їх завдання полягає в забезпеченні правопорядку, то вони водночас є і правоохоронними органами.

На нашу думку, не можна визначити поняття та місце регіональних управлінь МВС України в областях серед сучасної структури органів внутрішніх справ, не визначивши адміністративно-правовий статус керівника зазначених підрозділів.

Особливістю адміністративно-правового статусу начальника будь-якого регіонального управління МВС України в областях є наявність у нього значної кількості повноважень, пов'язаних із застосуванням адміністративного примусу [5, с. 88]. За своїм змістом останній виявляється в застосуванні передбачених адміністративно-правовими нормами заходів впливу морального, майнового, особистісного та іншого характеру з метою забезпечення громадського порядку та громадської безпеки, запобігання і припинення правопорушень, притягнення винних до відповідальності.

Адміністративно-правовий статус начальника регіонального управління МВС України в областях – це комплекс його прав й обов'язків в адміністративно-правових відносинах. Такі відносини виникають при взаємодії з іншими суб'єктами адміністративного права: органами державної влади і місцевого самоврядування, державними і недержавними організаціями, підприємствами, установами, громадськими об'єднаннями, посадовцями всіх цих органів й організацій.

Для визначення адміністративно-правового статусу начальника Управління необхідно розглянути управлінські відносини, у яких він перебуває. Комплекс правовідносин, суб'єктом яких виступає начальник регіонального управління МВС України в областях, досить широкий. По-перше, це правовідносини, у які він вступає в так званому зовнішньому середовищі. По-друге, це комплекс правовідносин, у які начальник регіонального управління внутрішніх справ вступає зі своїми підлеглими у процесі так званого внутрішнього управління. Вони поділяються на дві підгрупи: 1) відносини з атестованим складом, який безпосередньо виконує, як правило, функції з охорони громадського порядку, безпеки й боротьби зі злочинністю, які регулюються нормами адміністративного права; 2) відносини з вільнонайманим складом, що виконує забезпечувальні функції, урегульовані нормами трудового права [6, с. 112].

Система регіональних управлінь МВС України в областях створюється для реалізації певних, зумовлених об'єктивними вимогами суспільного розвитку завдань, спектр та масштабність яких потребують розгляду системи як складного соціального організму, що складається з великої кількості взаємопов'язаних частин.

Елементами системи є посади, підрозділи, органи, галузеві служби, блоки за напрямками діяльності, служби, що функціонують як у структурі управлінь, так і при них, керівництво й колегіальні форми та органи управління тощо. Дана система не є упорядкованою раз і назавжди. Вона змінюється, і такі зміни позначаються на структурі, функціях окремих елементів, розподілі зв'язків тощо [7, с. 74].

Система регіональних управлінь побудована на основі суворой вертикальної підпорядкованості, централізації управлінських функцій і єдиноначальності.

До структурних підрозділів регіональних управлінь Міністерства внутрішніх справ України в областях входять наступні служби: штаб, управління кадрового забезпечення, управління карного розшуку, управління по боротьбі з організованою злочинністю, управління Державної служби боротьби з економічною злочинністю, відділи документального забезпечення, відділи Укрбюро Інтерполу, відділи кримінальної міліції у справах дітей, управління боротьби з кіберзлочинністю та торгівлею людьми, управління по боротьбі з незаконним обігом наркотиків, слідчі управління, управління інформаційно-аналітичного забезпечення, науководослідні експертно-криміналістичні центри, управління Державної служби охорони, управління Державної автомобільної інспекції, управління профілактики правопорушень, управління у справах громадянства, імміграції та реєстрації фізичних осіб, відділи зв'язків з громадськістю, управління матеріального забезпечення, управління фінансового забезпечення та бухгалтерського обліку, відділи фінансової інспекції, відділи капітального будівництва, сектори медичного забезпечення, автогосподарство, навчальні центри підготовки працівників органів внутрішніх справ, центри практичної психології, кінологічні центри, батальйони міліції особливого призначення «Беркут», спеціальні батальйони судової міліції «Грифон», окремі батальйони конвойної служби міліції, полки патрульної служби, приймальники-розподільники для дітей, підрозділи міліції при аеропортах в обласних центрах та на транспорті [8].

Не існує науково обґрунтованого механізму побудови структури ланки, якою керують, залежно від таких зовнішніх чинників, як кількість і структура населення, ступінь його криміналізації, демографічних міграційних процесів та інших чинників, що відображають оперативну ситуацію в місті, районі, населеному пункті.

Водночас органи місцевого самоврядування, значення яких у суспільстві об'єктивно й безперервно зростає, фактично лише опосередковано впливають на один з найбільш важливих соціальних чинників розвитку територіальних громад – рівень охорони правопорядку і боротьби зі злочинністю.

Таке становище зумовлює різноманіття організаційної побудови регіональних управлінь органів внутрішніх справ, що пов'язано не стільки з особливостями оперативної обстановки, скільки з можливостями місцевої влади та її ставленням до органів правопорядку.

Організаційно-штатна робота в системі МВС України – це управлінська діяльність, що спрямована на оптимальний розподіл та ефективне використання штатної чисельності, удосконалення структури органів і підрозділів, дотримання штатної дисципліни, ощадливе витрачання коштів, що виділяються органам і підрозділам для виконання покладених на них завдань та функцій на основі широкого використання наукових методів і підходів.

Складові частини організаційно-штатної роботи: розроблення примірних типових структур, типових штатів, переліків посад і штатних нормативів; створення, реорганізація та ліквідація органів і підрозділів; затвердження штатів і внесення змін до них; розподіл штатної чисельності між органами і підрозділами; обґрунтування обсягів збільшення або скорочення штатної чисельності; контроль за дотриманням штатної дисципліни; облік штатів і лімітної чисельності, інформаційно-аналітична робота; вивчення позитивного досвіду роботи підпорядкованих органів і підрозділів; вивчення досвіду інших держав щодо організаційної побудови, чисельності працівників та особливостей функціонування правоохоронних органів [9, с. 988].

Наповнення організаційної структури кількісним змістом не є самоціллю і природним чином має бути пов'язано із забезпеченням цілей діяльності регіональних управлінь МВС України.

Створення, реорганізація, ліквідація органів і підрозділів, затвердження їх штатів і внесення змін до них здійснюються відповідно до затверджених міністром внутрішніх справ при-

мірних типових структур, типових штатів, переліків посад і граничних спеціальних та військових звань за цими посадами, а також штатних нормативів.

Компетенція – один із головних чинників, що впливають на структуру справ регіональних управлінь МВС України в областях. У науковій літературі не існує єдиної думки щодо питання про визначення компетенції державних органів. У структурі компетенції органу внутрішніх справ роль домінуючого елемента відводиться повноваженням, які можуть бути розглянуті у двох площинах, а саме: права й обов'язки державного органу у встановленій законом сфері його діяльності; права й обов'язки, спрямовані на здійснення певних управлінських функцій [10, с. 22].

Характеризуючи повноваження регіональних управлінь МВС України в областях у сфері боротьби зі злочинністю й охорони громадського порядку, слід виокремити права й обов'язки, які випливають безпосередньо із закону, і ті, які здійснюються у сфері конкретних правовідносин.

Для забезпечення об'єктивного та виваженого підходу під час прийняття управлінських рішень з організаційно-штатних питань органи і підрозділи надають організаційно-штатним підрозділам інформацію про обсяг їх оперативнослужбової діяльності, нормативно-правові акти, що регламентують діяльність, посадові інструкції працівників та інші необхідні документи.

Для чіткішого визначення компетенції регіональних управлінь МВС України вважаємо за доцільне виділити три групи повноважень: управлінські, розпорядчі й обмежувальні, які найбільш повно викладені в Законі України «Про міліцію» [11].

Взаємопроникнення і доповнення повноважень управлінь усіх трьох груп надає структурі компетенції вигляду завершеної системи.

З метою більш глибокого аналізу статусу поняття та місця регіональних управлінь МВС України в областях ми пропонуємо розглянути компетенцію та повноваження їх основних структурних підрозділів.

Адміністративно-правовий статус міліції громадської безпеки. Компетенцію міліції громадської безпеки слід визначити як чітко встановлене державними органами, місцевим самоврядуванням у певних нормативно-правових актах коло повноважень щодо охорони правопорядку, забезпечення прав і свобод громадян, громадської безпеки та надання консультативних юридичних послуг населенню.

Функції міліції громадської безпеки відповідно до її завдань можна поділити на основні, забезпечувальні та функції загального керівництва.

Серед основних важливе місце посідають такі функції: гарантування особистої та громадської безпеки; захисту прав, свобод і законних інтересів громадян; забезпечення охорони громадського порядку; попередження, припинення злочинів та інших правопорушень; забезпечення безпеки дорожнього руху; захист власності від протиправних посягань; виконання адміністративних стягнень; надання соціальної та правової допомоги громадянам, державним органам, підприємствам, установам та організаціям у виконанні покладених на них законом обов'язків [12, с. 96].

До забезпечувальних функцій слід віднести: створення належних кадрових, матеріально-технічних, фінансових, побутових та інших умов діяльності міліції громадської безпеки. Важливу роль відіграють функції забезпечення, які мають внутрішній характер.

До функцій загального керівництва міліції громадської безпеки належать: налагодження надійних зв'язків між підрозділами та належний контроль за їх діяльністю.

Успішне здійснення комплексних заходів щодо охорони громадського порядку можливе лише за наявності в міліції громадської безпеки відповідного адміністративно-правового статусу. Відповідно до вищенаведених ознак та складових цього статусу доречно визначити і його поняття. Адміністративно-правовий статус міліції громадської безпеки – це врегульоване сукупністю норм адміністративного права юридичне становище, що передбачає реалізацію компетенції її апаратів, служб і підрозділів з охорони правопорядку, забезпечення прав і свобод громадян та безпеки в суспільстві.

Підсумовуючи вищезазначене, можна наголосити на тому, що забезпечення охорони громадського порядку окреслено як головне завдання міліції, керівники регіональних управлінь МВС України повинні особисто втручатися в її діяльність, щоденно відслідковувати криміногенну ситуацію в районі обслуговування та забезпечувати діяльність патрульно-постової служби [13, с. 55].

Основною формою організації охорони громадського порядку є комплексне використання сил і засобів міліції, задіяних на охорону громадського порядку (єдина дислокація).

Адміністративно-правовий статус кримінальної міліції. Розкриття злочинів, розшук та викриття осіб, які їх учинили, є головним

завданням діяльності міліції щодо захисту життя, здоров'я, прав і свобод громадян, власності, інтересів суспільства й держави від протиправних посягань.

Розкриття злочинів справами силами регіональних управлінь МВС України здійснюється в максимально короткий строк, у поєднанні зі слідчими діями й оперативно-розшуковими заходами, швидко й повно, з установленням і викриттям усіх учасників злочинів та виявленням епізодів їх злочинної діяльності. Для цього регіональні управління органів внутрішніх справ уживають передбачених законом заходів щодо своєчасного реагування на заяви і повідомлення про злочини, комплексного використання в розкритті злочинів можливостей всіх підрозділів, активного застосування гласних та негласних пошукових і розвідувальних заходів, що здійснюються із застосуванням оперативних та оперативно-технічних засобів, учинення процесуальних дій, передбачених кримінально-процесуальним законодавством, накопичення і раціонального використання позитивного досвіду, наукових рекомендацій, підвищення професійного рівня працівників, зміцнення взаємодії з іншими правоохоронними органами і громадськістю. Для розкриття тяжких й особливо тяжких, а за рішенням керівництва ГУ МВС, УМВС, УМВСТ – також інших злочинів, наказом або розпорядженням начальника органу створюються слідчо-оперативні групи.

При розкритті злочинів взаємодія слідчих із працівниками оперативних, інших підрозділів, у тому числі в роботі слідчо-оперативних груп, будується за принципом керівної ролі та відповідальності слідчого за повне, всебічне й об'єктивне розслідування кримінальної справи, його процесуальної самостійності у прийнятті рішень, за винятком випадків, коли законом передбачено отримання згоди від суду (судді) або прокурора, та самостійності оперативних служб у виборі засобів і методів оперативно-розшукової діяльності, тактичних прийомів їх застосування у межах чинного законодавства, спрямованих на встановлення осіб, які вчинили злочини [14, с. 56].

Комплексне використання сил і засобів усіх підрозділів органів внутрішніх справ під час розкриття злочинів організовують начальники ГУ МВС, УМВС, УМВСТ на засадах централізації управління ними, координації заходів і взаємодії [15].

Ефективність оперативно-службової діяльності ГУ МВС, УМВС, УМВСТ з розкриття злочинів забезпечується готовністю особового

складу до виконання завдань у сфері боротьби зі злочинністю та до дій в умовах ускладненої оперативної обстановки, комплексним використанням наявних сил і засобів, належним рівнем організації оперативно-розшукової і слідчої роботи, застосуванням сучасної тактики розкриття злочинів, високим професіоналізмом працівників структурних підрозділів органів внутрішніх справ.

Начальники ГУ МВС, УМВС, УМВСТ несуть особисту відповідальність за організацію розкриття і розслідування злочинів, розшук осіб, які їх учинили.

Для виконання завдань з розкриття злочинів начальники регіональних управлінь МВС України організують комплексне використання наявних сил і засобів на всіх етапах їх розкриття.

Організація діяльності міських та районних органів внутрішніх справ у боротьбі зі злочинністю ґрунтується на положеннях, наказах, вказівках та інших нормативних актах МВС України.

Адміністративно-правовий статус слідчих підрозділів. В органах досудового слідства найчастіше проводиться два види аналізу, які кваліфікуються за їх об'єктом: аналіз слідчої діяльності й аналіз злочинності та сприятливих їй обставин на території, що обслуговується [16, с. 185].

Організація діяльності підрозділів досудового слідства справ регіональних управлінь МВС України здійснюється на основі поточного та перспективного планування, поєднання єдиноначальності у вирішенні питань службової діяльності та колегіальності при їх обговоренні, персональної відповідальності кожного працівника за стан справ на дорученій ділянці. Вони мають бути максимально наближеними до завдань практичної діяльності, розроблятися на основі її результатів, з огляду на проблеми боротьби зі злочинністю і вимоги МВС України. Планування є особливим видом управлінської діяльності слідчих підрозділів МВС України. Його сутність полягає у визначенні комплексу завдань, які необхідно вирішити у плановому періоді; у розробленні системи заходів, що забезпечують виконання поставлених завдань; у визначенні послідовності, засобів і термінів здійснення намічених заходів; у раціональному розподілі сил і засобів.

На нашу думку, планування за результатами аналізу – це важливий його підсумок. Заходи щодо організації слідчої діяльності розробляються у планах роботи слідчого підрозділу,

особистих планах керівників і слідчих. План – основа діяльності будь-якого органу, у тому числі органу слідства.

Однією з проблем, що впливає на ефективність діяльності слідчих підрозділів у досягненні поставлених завдань на стадіях порушення кримінальної справи і досудового слідства, є використання матеріалів дослідчої перевірки як доказів.

На керівників районних відділів внутрішніх справ достатньо покласти обов'язки лише з організації роботи у визначених межах, що значно вплине на правильне вирішення завдань, які постають перед органами досудового слідства. У сучасних умовах їх роль та значення зростають, упроваджуються різні організаційні форми, які повинен знати керівник районного відділу внутрішніх справ і, якщо вони сприяють успіху в роботі, застосовувати їх у практичній діяльності.

Підсумовуючи визначення поняття та місця регіональних управлінь МВС України в областях в сучасній структурі органів внутрішніх справ, слід підкреслити, що, виходячи із реалій сьогодення, вся система ОВС України та відповідно і управління МВС України в областях потребують значних перетворень.

Зазначимо, що таке реформування передбачає спеціальні витрати на вказані цілі. Його проведення потребує плану фінансового забезпечення для того, щоб підвищувати грошове утримання певним категоріям працівників, придбати технічне обладнання, створювати умови для роботи та здійснення нововведень. Особливої актуальності це набуває у зв'язку зі зростанням ролі місцевого самоврядування, активізацією роботи громадських формувань в організації охорони правопорядку. Працюючи на території, дільничний інспектор потребує допомоги територіальних громад (будинкові та вуличні комітети), формувань громадськості з охорони громадського порядку, молодіжних та інших організацій. Дане середовище є не тільки джерелом інформації, необхідної для розкриття злочинів та здійснення профілактичних заходів, а й засобом налагодження зворотного зв'язку з населенням.

Реформування регіональних управлінь МВС України в областях як невід'ємної складової сучасної організаційної структури органів внутрішніх справ прямо пов'язано з якісними змінами системи кадрової роботи. Насамперед це стосується порядку прийому на службу та організації підготовки молодшого начальницького складу ОВС України. У зв'язку з цим пропонуємо

внести доповнення до Закону України «Про обов'язки начальника міського районного органу внутрішніх справ», у яких чітко визначити права та

Список використаної літератури

1. Положення про Міністерство внутрішніх справ України : указ Президента України від 17 жовт. 2000 р. № 1138 // Офіційний вісник України. – 2000. – № 42. – Ст. 23–28.
2. Про заходи щодо поліпшення управлінської діяльності МВС України : наказ МВС України від 2 лип. 1993 р. № 389. – К. : МВС України, 1993. – 4 с.
3. Про створення комісії МВС України по розробці структури та типових штатів органів і підрозділів внутрішніх справ : розпорядження МВС України від 30 черв. 1995 р. № 110. – К. : МВС України, 1995. – 4 с.
4. Про оптимізацію центральних органів виконавчої влади [Електронний ресурс] : Закон України від 9 груд. 2010 р. № 1085/2010. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1085/2010>.
5. Адміністративна діяльність органів внутрішніх справ. Загальна частина : [підручник] / за ред. І. П. Голосніченка та Я. Ю. Кондратьєва. – К. : Укр. акад. внутр. справ, 1995. – 180 с.
6. Васильєв А. С. Административное право Украины : общая часть : [учеб. пособие] / Васильев А. С. – Харьков : Одиссей, 2001. – 288 с.
7. Адміністративна діяльність органів внутрішніх справ : [навч. посіб.] / [В. Д. Сущенко, В. І. Олефір, С. Ф. Константінов та ін.] ; за заг. ред. Є. М. Мойсєєва. – К. : КНТ, 2008. – 264 с.
8. Державне управління. Теорія і практика / за ред. В. Б. Авер'янова. – К. : Юрінком Інтер, 1998. – 195 с.
9. Офіційний сайт ГУМВС України в Харківській області [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://police.kharkov.ua>.
10. Словник іншомовних слів : 23000 слів та термінол. словоспол. / [Л. О. Пустовіт, О. І. Скопненко, Г. М. Сюта та ін.]. – К. : Довіра, 2000. – 1018 с.
11. Про міліцію : закон України від 20 груд. 1990 р. № 565-ХІІ // Відомості Верховної Ради України. – 1991. – № 4. – Ст. 20.
12. Ярмакі Х. П. Адміністративно-наглядова діяльність міліції в Україні : [монографія] / Х. П. Ярмакі. – О. : Юрид. л-ра, 2006. – 336 с.
13. Безмертний Є. О. Адміністративно-запобіжні заходи, що застосовуються органами внутрішніх справ : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 «Теорія управління; адміністративне право і процес; фінансове право» / Є. О. Безмертний. – Х. : Ун-т внутр. справ, 1997. – 19 с.
14. Захаров В. Ф. Взаємодія органів внутрішніх справ з органами виконавчої влади, громадськими формуваннями по охороні громадського порядку при ускладненні оперативної обстановки / В. Ф. Захаров. – К. : Преса України, 2000. – 36 с.
15. Про затвердження Положення про Головне управління по боротьбі з організованою злочинністю МВС України : наказ МВС України від 28 лют. 2007 р. № 67. – К. : МВС України, 2007. – 5 с.
16. Про організацію діяльності органів досудового слідства системи Міністерства внутрішніх справ України : наказ МВС України від 20 лют. 2006 р. № 160. – К. : МВС України, 2006. – 4 с.

Надійшла до редколегії 09.12.2011

КОЗИЦКИЙ В. И. ПОНЯТИЕ И МЕСТО РЕГИОНАЛЬНЫХ УПРАВЛЕНИЙ МВД УКРАИНЫ В СОВРЕМЕННОЙ ОРГАНИЗАЦИОННОЙ СТРУКТУРЕ ОРГАНОВ ВНУТРЕННИХ ДЕЛ УКРАИНЫ

Рассмотрена современная организационная структура органов внутренних дел Украины, определено понятие и место в ней региональных управлений МВД Украины в областях, особое внимание уделено компетенции и полномочиям указанных управлений.

KOZYTSKY V. THE CONCEPT AND THE PLACE OF REGIONAL OFFICES OF THE MINISTRY OF INTERNAL AFFAIRS OF UKRAINE IN THE MODERN ORGANIZATIONAL STRUCTURE OF INTERNAL AFFAIRS AGENCIES OF UKRAINE

Modern organizational structure of internal affairs agencies of Ukraine is reviewed, the concept and the place in it of regional offices of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine is defined, the special attention to the competence and authority of these departments is given.